

MICHELIN

WALENCJA

ERGO
HESTIA®

® Bezdroża

Tytuł: Walencja. Michelin

Tytuł oryginału: Le Guide Vert Week-end. Valence

Tłumaczenie: BON COURAGE Marta Kurzawa

Redaktor prowadzący: Paweł Sondej

Redakcja: Izabela Sieranc

Korekta: Mariusz Miodek

Projekt graficzny: Dawid Kwoka

Skład i fotoedycja: Sabina Binek

Projekt okładki: Jan Paluch

Zdjęcie na okładce: © Perart / Shutterstock.com

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz wydawnictwo Helion dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz wydawnictwo Helion nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Wydawnictwo Helion

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel.: 32 230 98 63

e-mail: redakcja@bezdroza.pl

Księgarnia internetowa: <http://bezdroza.pl>

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres:

<http://bezdroza.pl/user/opinie/?bewam1>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzje.

Wydanie I

ISBN: 978-83-283-3152-5

Copyright © Le Guide Vert Michelin – Michelin & cie

Le Guide Vert Michelin, 46, avenue de Breteuil, 75324 Paris Cedex 07

Copyright © for the Polish Edition by Helion, 2017

- **Kup książkę**
- **Poleć książkę**
- **Oceń książkę**
- **Księgarnia internetowa**
- **Lubię to!**
- **Nasza społeczność**

WALENCJA

© Aleksey Fedarenko / Fotolia.com

Kup książkę

Poleć książkę

NASZE PODPOWIEDZI

Wysiądź z pociągu na *Estación del Norte*. Przyjrzyj się secesyjnej budynkowi dworca, którego fasada jest bogato ozdobiona motywami roślinnymi – kwiatami i owocami pomarańczy (zob. s. 92).

Latem skorzystaj z uroków dzielnicy nadmorskiej. Po kąpeli słonecznej na plaży (*Playa de la Malvarrosa* lub *Arenas*) wybierz się do restauracji na promenadzie i spróbuj *arroz a banda* w *Pepica* (*Paseo Neptuno*) lub paelli gotowanej na ognisku w *Casa Carmela* (*Paseo Marítimo*). Taki posiłek to przyjemność w najczystszej postaci (zob. s. 70)!

Odpuść na czarującym *Plaza de la Virgen* (zob. s. 80), czyli w jednym z najładniejszych historycznych zakątków miasta. W każdy czwartek o 12.00 możesz wziąć udział w spotkaniu Trybunału Wodnego (zob. s. 67, s. 77).

Przespaceruj się lub wybierz się na przejażdżkę rowerem po *Ogrodach Turii*. Ta zielona oś Walencji tak przyjazna spacerowiczom, dzieciom i miłośnikom roślin powstała w miejscu starego koryta rzeki, która niegdyś podtapiała miasto (zob. s. 98).

Ogrody Turii

Przenieś się w czasie w *Muzeum Archeologicznym La Almoína*. Z dala od gwaru miasta możesz poznać dziedzictwo rzymskiej i wizygockiej przeszłości Walencji (zob. s. 79).

Przejdź się modną dzielnicą *Russafa*. Zajrzyj do kafejek, sal koncertowych, teatrów, egzotycznych restauracji, winiarni, księgarni, butików z towarami w stylu *vintage* i klubów nocnych. To tutaj w pełni poczujesz walencjkę *la movida* (zob. s. 96).

W upalne dni poleniuchuj na kawiarnianym tarasie i rozkoszuj się smakiem pitej małymi łykami *horchata de chufa* (zob. s. 67).

Pospaceruj między straganami *Mercado Central* pełnymi owoców, warzyw, ryb, wędlin. Feeria kolorów i zapachów pobudzi podniebienie niejednego smakosza (zob. s. 83).

Idź do *Bioparc*. Spacer po niezwyklej zoo będzie jak podróż do najdalszych zakątków Afryki (zob. s. 101).

© photobeginner / Depositphotos.com

Bioparc

Odkryj park przyrody Albufera. Zachwyci cię różnorodność fauny i flory największego jeziora Hiszpanii. Gdy poczujesz zmęczenie, odpocznij w gospodzie w dzielnicy El Palmar i posmakuj gulaszu z węgorka (zob. s. 115).

W okresie bożonarodzeniowym kup *turrón* (nugat), kandyzowane owoce lub ciasto w sklepie Turrones A Galiana (zob. s. 43).

Posmakuj *paelli* z ogniska w restauracji Barraca Toniego Montoliu we wsi Meliana, zaledwie 6 km od Walencji (zob. s. 36).

Weź udział w Świącie Ognia – *Fallas*. W marcu *fallas* i *ninots* (wielkie kartonowe i drewniane rzeźby) zdobiją ulice miasta, *masclètàs* (fajerwerki) rozświetlają dzielnicę Russafa, a bale, poczęstunki pod namiotami lub na świeżym powietrzu przyciągają tłumy. Obejrzyj najbardziej widowiskowe atrakcje związane z tym świętem – ofiarowanie kwiatów Dziewicy, walki byków i Noc Ognia (19 III), w czasie której *ninots* zostają spalone (zob. s. 67).

© Ashiga / Depositphotos.com

Figury sporządzone na Fallas – Święto Ognia

WALENCJA W CZTERY DNI

Dzień pierwszy

RANO

Zacznij od spaceru przez [Mercado Central](#) (s. 40, 83). Przyjrzyj się niezwyklej architekturze zabudowań, daj się uwieść kolorowi i smakowi soku świeżo wyciśniętego z pomarańczy. Obejrzyj [Lonja de la Seda](#) (s. 82) – arcydzieło architektury gotyckiej. A potem pospaceruj po pobliskich uliczkach, zajrzyj do barów i wejdź do sklepików, niech cię oczarują swoimi towarami. Zajrzyj na chwilę na [Plaza Redonda](#) (s. 84), a następnie na [Plaza de la Reina](#), który znajduje się naprzeciw katedry (s. 76). Wybierz jedną z licznych restauracji i zjedz w niej lunch.

POPOŁUDNIE

Po zwiedzeniu [La Almoina](#) (s. 79) obejrzyj historyczną część miasta. Powędruj wzdłuż [calle de Caballeros](#), po drodze zwróć uwagę na [Palau de la Generalitat Valenciana](#) (s. 81), wspaniałe [fresquesa de San Nicolás](#) (s. 82), [Torres de Serranos](#) (s. 88), a także [Torres de Quart](#) (s. 90), czyli ślady średniowiecznych fortyfikacji miejskich. Następnie odwiedź Muzeum Ilustracji i Nowoczesności [MuVIM](#) (s. 92).

WIECZÓR

Wieczór z [tapas](#) rozpocznij na [Plaza del Carmen](#), a potem pospaceruj uliczkami i placami starego miasta.

Dzień drugi

RANO

Korzystając z chłodu poranka, wybierz się na spacer od [Torres de Serranos](#) przez przepiękne ogrody powstałe wzdłuż starego koryta rzeki [Turia](#) (s. 98). Zatrzymaj się w [Muzeum Sztuk Pięknych \(Museo de Bellas Artes San Pío V\)](#), s. 99), aby podziwiać dzieła prymitywizmu walencjkiego. Gdy się zmęczysz, odpocznij we wspaniałych ogrodach – [Jardines del Real](#) (s. 99).

POPOŁUDNIE

Wędrując przez miasto, obejrzyj elegancki Pałac Muzyki ([Palau de la Música](#), s. 99). Wejdź z dziećmi do znajdującego się obok Parku Guliwera ([Parque Gulliver](#), s. 99). Gdy zauważysz osobliwe rzeźby zwierząt, to znak, że jesteś w Mieście Sztuki i Nauki ([Ciudad de las Artes y las Ciencias](#), s. 103). Zwiedź 6-piętrowy geometryczny i asymetryczny budynek autorstwa architektów futurystów – [Santiaga Calatravy i Félix Candelá](#). Koniecznie odwiedź też Muzeum Nauki ([Museo de las Ciencias Príncipe Felipe](#), s. 105) oraz Oceanarium ([Oceanográfico](#), s. 105), w którym mieści się największe akwarium w Europie.

Palau de la Generalitat Valenciana

© lunamaina / Depositphotos.com

WIECZÓR

Wybierz się na koncert do Pałacu Muzyki (*Palau de la Música*, s. 99), który ma wyjątkową akustykę. Wróć do centrum na kolację, a wieczór zakończ przy *Agua de Valencia* (ramka s. 66).

Dzień trzeci

RANO

Wybierz się na spacer szlakiem architektury od baroku do modernizmu. Zwiedź bajeczny zabytek barokowy – *Palacio del Marqués de Dos Aguas* (s. 84). Podziwiał historyzm na *Plaza del Ayuntamiento* (s. 91), a potem modernizm na *Estación del Norte* (s. 92), *Casa de los Dragones* (s. 94) i *Mercado de Colón* (s. 94). Na koniec wsiądź do metra jadącego w kierunku mariny (*Marina*, s. 107).

Ratusz

POPOŁUDNIE

Na *Paseo Neptuno* (s. 110) spróbuj paelli. Poleniuchuj na plaży *Las Arenas* lub *de la Malvarrosa*, potem zjrzij do Muzeum Ryżu (*Museo del Arroz*, s. 110) lub do domu Blasco Ibañeza, w którym mieści się muzeum (*Casa-Museo Blasco Ibañez*, s. 111).

WIECZÓR

Wieczorem udaj się do dzielnicy *Russafa* (s. 96). Zjedz tu kolację, wypij drinka i potańcz.

Dzień czwarty

Po wypełnionej atrakcjami nocy odpocznij od zgiełku miasta na łonie natury. Wybierz się do *Parku Naturalnego Albufera* (s. 114), opłyn łódką stawy i kanały, obejrzyj chaty walenckich chłopów (*barraca*) i spróbuj tradycyjnych walenckich potraw w jednej z restauracji *El Palmar*.

Park Naturalny Albufera

© iherias / Depositphotos.com

© Kynamia / Fotolia.com

© pixelABC / Fotolia.com
Fragment fontanny Neptuna, Plaza de la Virgen

Kup książkę

Poleć książkę

ZAPROSZENIE DO PODRÓŻY

[Kup książkę](#)

[Poleć książkę](#)

TAK POWSTAWAŁA WALENCJA

W XV stuleciu Walencja, tak droga sercom królów Aragonii, przeżywała okres wspólnego rozwoju. Miasto rozkwitało gospodarczo, artystycznie i literacko przez ponad sto lat aż do momentu upadku politycznego i ekonomicznego.

Nowe miasto

Od chwili kiedy król Aragonii, **Jakub I**, wkroczył do Walencji (1238), miasto stało się ogromnym placem budowy. W miejsce meczetów powstały kościoły, m.in. katedra. Jej budowę rozpoczęto w 1262 r. w stylu romańskim (Brama del Palau pochodzi z tego okresu), potem kontynuowano w stylu gotyckim (Brama Apostołów, Miguelete).

Z kolei kościół San Juan del Hospital (1238) prezentuje architekturę w stylu gotyku walenckiego, który charakteryzował się brakiem transeptu, pojedynczą nawą, sklepieniem kolebkowym i krzyżowym oraz niewielką ilością ozdób, ponieważ prostota była uznawana za szczyt elegancji.

W tamtym czasie wznoszono również budowle wojskowe, takie jak potężny mur otaczający miasto i dwie bliźniacze wieże tworzące bramę do miasta, czyli

Torres de Serranos i Quart. Dawny styl gotycki jest do dziś widoczny w pięknych pałacach wznoszonych przez szlachtę przy calle de Caballeros. Zarówno Palau de la Generalitat, jak i Lonja de la Seda świadczą o ówczesnej sile i bogactwie miasta. Styl renesansowy w architekturze dotarł do Walencji z opóźnieniem, można go zaobserwować w Colegio del Patriarca i *Obra Nova* (trybuna przypominająca fragment teatru rzymskiego) w katedrze.

Malarstwo i rzeźba

Jednym z wiodących malarzy piętnastowiecznych był **Lluís Dalmau** (1400–68), który inspirował się twórczością Van Eycka. Dalmau pracował przede wszystkim w Katalonii i upowszechnił malarstwo flamandzkie w Hiszpanii. Z kolei jedną z najznamienitszych szkół malarstwa stanowili w tamtym czasie **walency prymitywiści** pozostający pod silnym wpływem włoskim i flamandzkim.

© rignisky / Depositphotos.com

Brama del Palau to najstarszy fragment katedry

Najbardziej znana jest twórczość Jaume Baço, inaczej **Jacomarta** (ok. 1413–61), i jego ucznia **Joana Reixacha** (ok. 1431–86) oraz **Rodrigo de Osona zw. Starszym** (ok. 1440–1518) i jego syna **Francisco de Osona zw. Młodszy** (tworzył w latach 1500–14).

Z połowy XV w. pochodzą dwa doskonałe dzieła sztuki anonimowych artystów.

To ołtarz *Martí de Torres* i *Zwiastowanie*, które można podziwiać w Muzeum Sztuk Pięknych. W dziedzinie **rzeźbiarstwa** wyróżniał się inny walecjanin – **Damià Forment** (1480–1540) – pracujący przede wszystkim w Aragonii, w której na przełomie gotyku i renesansu tworzył niezwykle ołtarze.

Kolejne pokolenie artystów szło z duchem renesansu. **Fernando Yáñez de la Almedina** (tworzył w latach 1505–35) i **Fernando de Llanos** (tworzył w latach 1505–25) wprowadzili do

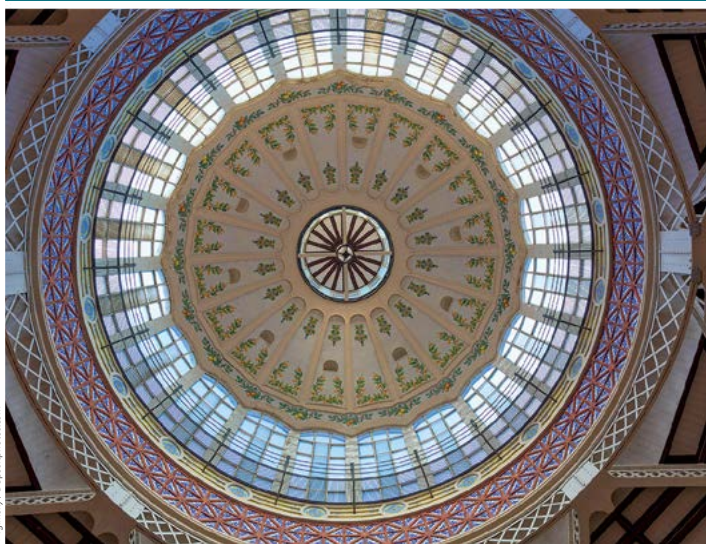
malarstwa styl Leonarda da Vinci. **Vicente Macip** (1475–1545) uległ wpływowi twórczości Sebastiano del Piombo oraz rafaelizmowi. Z kolei jego syn Juan Vicente Macip, zwany **Juan de Juanes** (1507–79), był twórcą manierystycznym.

Ceramika

Artyści waleńcy XV w. objawiali wielki talent w dziedzinie kowalstwa artystycznego, w tworzeniu biżuterii, hafcie... Jednak „złoty wiek” Walencji charakteryzował przede wszystkim rozwój ceramiki. Już w X w. Arabowie rozpowszechnili w Europie umiejętności w tej dziedzinie. Pochodząca z Mezopotamii technika szklwienia (ceramika z połykiem metalicznym) rozwijała się w pracowniach w **Manises** i **Paterna**. Wyroby hiszpańskie magazynowano na Majorce (stąd nazwa „majolika” nadana przez Włochów) i stamtąd eksportowano

CERAMIKA OCALONA PRZEZ MODERNIZM

Pracownie ceramiki, które po okresie szczytowego rozwoju funkcjonowały na granicy upadku niemal przez dwieście lat, odzyskały dawną świetność w XIX i XX w., czyli w czasach modernizmu, ponieważ architektura tej epoki wykorzystywała techniki ceramiczne do tworzenia elementów dekoracyjnych zwłaszcza na fasadach budynków.

Ceramiczne ozdoby na kopule Mercado Central

OTO WALENCJA

Niegdyjsze Królestwo Walencji stanowiło autonomiczną wspólnotę, która obejmowała trzy prowincje (Alicante, Castellón i Walencję). Walencja była stolicą wspólnoty. Dziś miasto liczy prawie 800 tys. mieszkańców i jest trzecim pod względem liczby ludności miastem Hiszpanii, po Madrycie i Barcelonie. Swoją potęgę zawdzięcza nie tylko sprzyjającemu klimatowi, ale przede wszystkim uprawom – *huerta*. Z walencjskich ogrodów warzywnych i sadów pieczołowicie nawadnianych za pomocą złożonego systemu, tony pomarańczy, cytryn i warzyw są eksportowane do wszystkich krajów Europy.

Walencja wciąż się rozwija. Jej atutami są handel morski i rolnictwo. Miasto dąży do tego, aby stać się najważniejszym śródziemnomorskim portem handlowym. Wykorzystując bogate dziedzictwo i dostęp do Morza Śródziemnego, Walencja rozwinęła turystykę i dziś stanowi jedno z najchętniej przez turystów odwiedzanych miast Hiszpanii.

Przemiana

Stare Miasto jest otoczone uliczkami i ruinami średniowiecznych murów. Katedra, kościoły, pałace renesansowe, pozostałości budowli rzymskich, które można zobaczyć w Muzeum Archeologicznym La Almoina, świadczą o dawnej potędze Walencji.

Na południe od muru okalającego niegdyś miasto pod koniec XIX w. rozwinęły się mieszkalne dzielnice mieszczańskie charakteryzujące się efektywnymi ulicami i budynkami w stylach eklektycznym i modernistycznym.

Na południe od Dworca Północnego – **Estación del Norte** – powstanie w przyszłości nowa dzielnica, w której znajdą się futurystyczny dworzec podziemny i park miejski (**Parque Central**) o powierzchni 24 ha, zaprojektowany przez amerykańską architektkę **Kathryn Gustafson**. Niedaleko dworca znajduje się dzielnica **Russafa** – kiedyś zamieszkała przez robotników, dziś przez bohemę i artystów.

Z kolei we wschodniej części miasta dawne koryto rzeki Turii zostało

© Veilur / Depositphotos.com

Kolorowe fasady budynków

przekształcone w otwartą przestrzeń zieloną (**Ogrody Turii**) o długości siedmiu kilometrów. Centrum kulturalnym Ogrodów Turii jest Miasto Sztuki i Nauki, dzieło architektów Santiaga Calatravy i Félix Candelí, które świadczy o tym, że Walencja staje się wizytówką współczesnej architektury.

Zmiany urbanistyczne można także zauważyć w **dzielnicy nadmorskiej**, która została przebudowana w 2007 r. w związku z regatami America's Cup.

Plaże także są niezwykle atrakcyjnymi miejscami dostępnymi dla miejscowych i turystów. Do Las Arenas (lub Levant) i Malvarrosy można dojechać z centrum miasta autobusem lub metrem (linie 5 i 8). Wzdłuż plaż ciągną się promenady Neptuno i Marítimo z licznymi kafejkami i restauracjami, co sprawia, że to miejsce jest jednym z najpopularniejszych w mieście.

Dzielnica biznesowa usytuowana na północnym zachodzie miasta zachwyca nowoczesnym centrum kongresowym zaprojektowanym przez Normana Foster'a, a także stadionem piłkarskim Nuevo Mestalla. Z kolei na północnym wschodzie Walencji znajduje się rozległy kompleks uniwersytecki, jeden z największych w Hiszpanii.

MIASTO WODY

Niepijący są rzadkością w Walencji. Niewielu trafia się turystów, którzy nie ulegną *Agua de Valencia* – koktajlowi z *cava* (szampan kataloński), soku pomarańczowego, wódki i ginu.

Miasto ludzi młodych

Podczas spacerów po mieście spotkać można wielu młodych ludzi, ponieważ walencjanie uczelnie przyjmują studentów z całego świata w ramach programu Erasmus. Młodzi ludzie mają wpływ na życie miasta, które jest równie dynamiczne w dzień, jak i w nocy. Tawerny Starego Miasta i muzyczne bary Russafy tętnią życiem. Dyskoteki organizowane pod gołym niebem w dzielnicy nadmorskiej lub Mieście Sztuki i Nauki przyciągają tłumy.

Zachować tradycje

Miasto staje się nowoczesne, ale nie wyrzeka się tradycji. Historyczny **język walencjki** jest dumą mieszkańców miasta, dlatego nazwy ulic są podawane w dwóch językach – hiszpańskim i walencjkiem właśnie. **Trybunał Wodny**,

© uncepodjger/fotolia.com

Pieszka kładka nad Ogrodami Turii

WALENCJA

Ruszaj w świat z przewodnikiem Michelin!

- Poręczny format
- Czytelny układ treści
- Fascynujący portret miasta
- Liczne ciekawostki
- Aktualne informacje praktyczne

Michelin zaprasza Cię do wspólnego odkrywania najpiękniejszych zakątków Walencji! Z tym przewodnikiem zwiedzanie będzie prawdziwą przyjemnością! Szukasz niezwykłych miejsc i intrygujących zabytków? Nic prostszego! Dzięki gwiazdkom przy nazwach obiektów, dzielnic i miejscowości nie pominiessz żadnej turystycznej atrakcji. Szczegółowe plany i trasy zwiedzania ułatwią poruszanie się po mieście i jego okolicach. Starannie dobrane propozycje miejsc pomogą Ci znaleźć niebanalny nocleg, restaurację czy kawiarnię, w których spędzisz wyjątkowe chwile.

Gwiazdki – tradycyjny system oceny atrakcji turystycznych:

- ★★★ zobacz koniecznie
- ★★ warto odwiedzić
- ★ godne uwagi

Księgarnia internetowa:
<http://bezdroza.pl>

Zamówienia telefoniczne:
tel.: 0 801 339900
kom.: 0 601 339900

ISBN 978-83-283-3152-5

9 788328 331525 >

Zaplanuj trasę podróży
z serwisem
www.ViaMichelin.com

Cena 20,90 zł

PROGRAM PARTNERSKI

GRUPY WYDAWNICZEJ HELION

- 1. ZAREJESTRUJ SIĘ**
- 2. PREZENTUJ KSIĄŻKI**
- 3. ZBIERAJ PROWIZJĘ**

Zmień swoją stronę WWW
w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA WYDAWNICZA

 Helion SA